

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Verna - A Dominica Septuagesimæ, ad Dominicam SS. Trinitatis

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Feria 6. De claritate gloriosi corporis Christi D. & animæ nostræ cum eo
resurgentis. In tenebris claritas.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44214

Bos seu Vitulus & Aquila, ut velocitatem aquilæ bos temperet, & tarditatem bovis aquila concitet. Volubiles denique rotæ sunt oculatæ & plenæ spiritu vitæ, sicque procedunt vel subsistunt ad motum quo moventur. Qui se aliter movet, & agit, velut si quis se jinet ad laqueum, & nescit quod de peri-

Prov. 7.

culo anima illius agitur. Expende verba, Periculum anima, Periculum beatitudinis, periculum eternitatis.

Ad Evangelium Feria, de Maria Magdalena quaerente Dominum in sepulchro. Joan. 20. Vide Feriam 3. hebdomadæ 1. post Pascha.

FERIA SEXTA.

DE CLARITATE GLORIOSI CORPORIS Christi Domini, Et anima nostra cum eo resurgentis.

Seminatur in ignobilitate, surget in Gloria, 1. Cor. 15.

VERITAS PRACTICA.

In Tenebris Claritas.

Sensus & Ratio est, quod claritas, qua à Christo nobis communicatur, præsupponit multos & insignes fidei actus atque abnegationis proprii iudicii.

Sed illi actus fidei, & abnegationis sunt tenebra. Ergo in tenebris claritas, quæ non modo sibi, sed & aliis lucent viri spirituales & perfecti.

I. PUNCTUM.

AD alias corporis gloriosi dotes accedit claritas, de qua speciatim Apostolus: *Alia claritas solis, alia claritas lune, & alia claritas stellarum. Stella enim à stella differt in claritate, sic & resurrectio mortuorum.* Non est autem dubium quin Christus Dominus velut sol & longè supra solem claruerit, cum in ipsa sua transfiguratione talem se spectandum dederit Discipulis suis, simulque cum eo visi sint Moyles & Elias in maiestate seu claritate. Et quidem sic ab ipsa nativitate semper splendere poterat, nisi splendorem illum continuisset, ut corpus suum redderet passibile & mortale; post mortem vero ac Resurrectionem ratio quidem, quod sciatur, hominibus gloriosus & resplendens apparuit, sed Angelis ac beatis illis animabus, quas secum comites & socias semper habebat, non nisi in hoc gloriosissimo & splendidissimo

1. Cor. 15.

Luc. 9.

statu videbatur.

O quam tum verè speciosus forma præ filiis hominum! *QUAM gloriosus juste hodie Rex Israel! Quam dulcis vox tua: & facies tua quam decora, dilectissimi Jesu! ò quando te in ea videbo gloria, quando illud fieri quod orasti patrem: Pater, quos dedisti mihi, volo ut ubi sum ego, & illi sint mecum, ut videant claritatem meam quam dedisti mihi!*

Pf. 44.
2. Reg. 6.
Cant. 2.

Inteum verò sicut se hic nobis communicat, ita & claritatem suam, quantum in hac mortalitate capaces sumus, non quidem corporibus nostris, sed animis, & illis præsertim qui configurati morti ejus, hoc modo occurrunt ad resurrectionem, qua est ex mortuis, ut loquitur Apostolus. Verum, quod multa eget consideratione; Non nisi in tenebris est illa claritas. Cum enim sit donum Dei eximium, præsupponit multos & insignes fidei atque abnegati iudicii actus. Sic inter alios passim, & fuse S. Augustinus: *Præquam mens nostra purgetur, debemus credere, quod intelligere nondum valeamus, quoniam verissime à Deo est per Prophetam: NISI CREDIDERITIS NON INTELLIGETIS.* Itemque alibi: *Dicis, quomodo creditur si non capitur: imò ideo bene creditur, quia non cito capitur: nam si cito caperetur non opus erat ut crederetur: sed credendo fit idoneus ut capias, nam si non credideris, nunquam capies, quia minus idoneus remanebis. Et rursum: Tanto qui que facinus aliqui proferendo cognoscit, quanto religiosius antequam*

Joan. 17.

Phil. 3.

1. de ager. Chr.

Tract. in loan.

cognoscere

contra
aliquos, le-
gi &
Proph. In
libro octo-
gintatru
quasi.

agnoscere, Deo credidit. Quod & planius ex-
plicans; Credibilem, inquit, tria sunt gene-
ra: alia sunt qua semper creduntur, & nun-
quam intelliguntur, sicut historia temporalis: a-
lia qua mox ut creduntur, intelliguntur, sicut
omnes rationes humana: tertium, qua primò
creduntur, & postea intelliguntur, qualia sunt
ea qua de divinis rebus non possunt intelligi nisi
ab his, qui sunt mundo corde, quod sit præceptis
servatis qua de bene vivendo accipiuntur.

In quibus sancti Patris verbis tria sunt no-
tanda. Primum, quod dicit, capere, cognoscere,
intelligere, idem nobis esse debet ac claritatis
donum habere, quandoquidem hoc præcipue
dono, veritates evangelicæ perfectius capi-
untur, unde illustratur animus, vita, conver-
satio, & quidquid inde ad alios manat. Se-
cundum est, cum hujus intelligentiæ & cla-
ritatis plures sint gradus & alii aliis longè per-
fectiores; ab uno semper fit progressus ad al-
ium, & hos perfectioris intelligentiæ gradus
sic præcedit fides, ut quo præcedens fides fue-
rit insignior in actibus suis, eò etiam donum
intelligentiæ seu claritatis erit insignius. Ter-
tium denique observandum est, quod quanto
magis per fidem abnegatur & subjicitur in-
tellectus, eò major est fides: & quanto dif-
ficiliora creditu, firmitus & absque ulla hæsi-
tatione creduntur, tanto etiam magis abne-
gatur intellectus, ut patet in Abrahamo cujus
fides præcipue commendatur, quod contra
spem in spem credidit, & in repromissione Dei
non habitarit diffidentia, ut ait Apostolus. I-
tane credis? Itane intellectum abnegas & in
servitute Christi redigis? Viso dura nuntia-
ta est mihi, ait Propheta: qui incredulus est, in-
fideliter agit.

II. PUNCTUM.

Sed illi actus fidei & abnegati intellectus non-
nisi in tenebris fiunt.

Id est, nec videntur ea qua creduntur: nec
videri nec apparet humana ratio, cur ita
sint, ut creduntur. Imò sæpe contrariæ &
planè oppositæ sese offerunt rationes, cur non
ita sit ut fides dicit. Ista autem rationis huma-
næ oppositio, cæcitas quædam est mentis &
meræ tenebræ sunt; sicut si lumine solis aut
usu oculorum privareris. Sic ne videret Abra-
hamus, quod sibi dictum fuerat de futura
prole, occurrebant rationes ab ætate centum

annorum & à sterilitate conjugis, quæ miras
in ejus animo creabant tenebras. Nec propte-
rea minor erat ejus fides, imò & major ut di-
ctum est, cum sic eò magis intellectum capti-
varet & Deo loquenti subjiceret, quò minus
videret in humano modo possibile & futu-
rum quod credebat.

Sic planè nobiscum agitur, quamdiu pere-
grinamur à Domino, sic omnis nostra est fi-
des in tenebris, in obscuritate mentis, in cap-
tivitate intellectus, in speculo & in enigmate, ut
ait Apostolus: & quotquot de fide scribunt
Patres sic sentiunt, *Habet, inquit sanctus Hi-
larius, non tam v. niam quam meritum, ignora-
re quod credas.* Et sanctus Gregorius; *Divina
operatio, si ratione comprehenditur non est admi-
rabilis: nec fides habet meritum cui humana ra-
tio præbet experimentum.* Et idcirco tam rara
est fides, quia nolunt pati tenebras sine qui-
bus nulla est fides quæ Deo placet. *O genera-
tio incredula, dicebat Christus Dominus,
quamdiu apud vos ero, quamdiu vos patiar?*

III. PUNCTUM.

Ergo in tenebris claritas; Quia claritas in fi-
de est, & fides in tenebris. *Quasi lucerna lu-
eens in caliginoso loco; donec dies elucescat, & lu-
cifer oriatur in cordibus nostris, ut ait sanctus
Petrus.* Et certè, si, ut vidimus, claritas in
præmium detur, neque præmium à Deo con-
feratur nisi merito proportionato & conve-
nienti cum ipso præmio: quid convenien-
tius lumini, in ratione oppositionis, quam
tenebræ? quid magis debitum tenebris, si te-
nebræ merentur aliquid, quam quod eis op-
ponitur, lumen? sicut enim repulsa gratiarum
lumina non aptius & frequentius puniuntur,
quàm damnosis illis tenebris de quibus dicitur,
fiat via illorum tenebra & lubricum: sic
protus fideles & probatæ tenebræ non alio
conventioni modo compensari possunt
quam spiritali claritate & lumine, quo fit ut
sicut tenebra ejus, ita & lumen ejus. Hoc for-
tasse denotarum & expressum fuit in illis
duobus Prophetis, qui resplendentes appa-
ruerunt in monte cum transfigurato Domi-
no: nempe illi duo præ aliis cum desideras-
sent ardentius videre faciem Dei, dum vive-
rent: nec aliter tamen vidissent quam in la-
tebra, in caligine & in tenebris: tam verò vi-
derunt eum in tanta claritate, quanta nun-
quam

1. Cor. 13.

8. de Tri-
nitate.
Hom. 26.
in Evang.

Marci 9.

2. Petr. 1.

Pf. 34.

Pf. 138.

Matth. 17

Exodi 33.
3. Reg. 19.

quam se aliis videndum præbuit: ut sic eorum tenebras aperto lumine compensaret.

O quantum falleris, curiose persecutor divinæ providentiæ, cum causas quæris, cur res aliter atque aliter quam putares aut velles, tibi eveniunt? Si tu altiora quæsieris & plura nosse appetas, quam permittat Deus, opprimèris à gloria, & in miserandam obrebreffces cæcitatem: si verò divinas illas tenebras, quas inhabitare dicitur Deus, adoraveris, & in quolibet adverso casu libenter eas toleraris; tunc erumpet quasi mane lumen tuum, orietur in tenebris lux tua, & tenebre que erunt sicut meridies: & requiem tibi dabit Dominus semper, & implebit splendoribus animam tuam. Sic cum Propheta & Apostolo quique fideles proficere, quoniam Deus qui dixit de tenebris lucem splendescere, Ipselluxit

Prov. 25.
Psf. 17.

Is. 58.

2. Cor. 4.

in cordibus nostris ad illuminationem scientiæ claritatis Dei in facie Christi Jesu.

Salubris porro est & his opportuna dictis admonitio ejusdem Apostoli: *Eratis aliquando tenebra, nunc autem lux in Domino: ut filii lucis ambulate: Fructus enim lucis est in omni bonitate, & justitia & veritate, probantes quid sit beneplacitum Deo.*

Vide Verbo *Fides* sparsim in singulis partibus: nominatim verò in 4. parte, Feria 2. 3. & 4. hebdomadæ vicissimæ; ubi de bonis tenebris.

Ad Evangelium Feriæ, De nobilissima omnium apparitione Domini, facta in monte Galilæe. Matth. 28.

Vide Feriam 2. hebdomadæ 4. post Pascha.

SABBATO. DE PLAGIS IN CORPORE CHRISTI Reservatis.

Ad perpetuam Memoriam.

Quid sunt Plage ista in medio manuum tuarum? Zacch. 13.

Memoria memor ero, & tabescet in me anima mea. Thren. 3.

VERITAS PRACTICA.

In oblivione memoria.

Sensus & Ratio est, quod Christi Redemptoris nostri memoria debet esse tam frequens & tam grata, quam ipsum exigit redemptionis beneficium.

Sed talem memoriam hoc beneficium exigit, quæ sit in oblivione cæterarum mundi rerum, quibus occupari posset & impediri.

Ergo in oblivione memoria: sive à memoria Christi sequatur altarum oblivio: seu potius ab illa oblivione perficiatur Christi memoria.

I. PUNCTUM.

Hob. 2.

Quam verè Apostolus dixerit, *Videmus Iesum propter passionem mortis, gloria & honore coronatum; & quam verè id*

præcipue dici possit de plagis in ejus glorioso corpore reservatis, jam supra vitum est. Nunc verò has sacratissimas plagas repræsentata tibi acrius, & singulas intueri attentius; adora, venerare, & inquire humiliter quam obrem eas sibi Dominus reservare voluerit. *Quid sunt plage ista in medio manuum tuarum?*

Multæ quidem cogitari possent causæ, sed hæc in primis expendenda, quod sic indicare voluerit, quam studiosè vellet perpetuam redemptionis nostræ memoriam à nobis recoli, cum & ipse notas ejus indelebiles in omnem æternitatem spectandas conservaret. Dicamus ergo cum Propheta; *Si oblitus fuero tui, Jerusalem! si oblitus fuero tui, Calvaria! si oblitus fuero tui, CHRISTE JESU, si tuæ crucis, si tui pectoris, si tui precii, & meæ per te redemptionis: oblivioni detur dextera mea. Adhæreat lingua mea faucibus meis, si non meminero tui, si non proposuero te in principio la-*

Psf. 136.